

Bilag 3.

ERHVERVSRÅDET FOR GARTNERI OG FRUGTAVL

Den 21. november 1972.

Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl, der repræsenterer de danske frugt- og gartneriorganisationer, anmoder om foretræde for at gøre nærmere rede for følgende betragtninger og henstillinger:

Indledning.

Dansk tiltrædelse til EF medfører ingen direkte fordele for dansk gartneri og frugtavl, således som det er tilfældet for landbruget.

Ophævelse af restriktioner og gradvis bortfald af told og afgifter vil skærpe konkurrencen uden at medføre umiddelbare afsætningsfordele for hovedparten af erhvervets nuværende produkter. Dele af erhvervet vil nødsages til at ophøre med produktioner, for hvilke der er gunstigere klimatiske forhold i Syd- og Mellemeuropa, eller hvor det europæiske marked i forvejen er overfyldt. Andre erhvervsgrupper vil nødsages til en produktionsomlægning.

Denne omlægning til produktioner, der under de nye vilkår må antages at være rentable, og hvor erhvervet i øvrigt med tiden vil kunne udvikle eller forøge en europæisk konkurrenceevne, har behov for statens støtte udover den i lovforslaget forudsatte, og svarende til hvad de nuværende EF-lande har ydet egne gartneri- og frugtavls-erhverv i den periode, hvor de markedsordninger, som nu er etableret, successivt er opbygget. Efter erhvervsrådets opfattelse, har et effektivt dansk gartneri- og frugtavls-erhverv en fair chance for at bestå, forudsat regering og folketing vil medvirke med størst mulig støtte i en forventet meget vanskelig omstillingsperiode.

På dette grundlag anmoder erhvervsrådet om følgende ændringer i og tilføjelser til lovforslaget:

§ 1. Trods EFs principielle forbud mod subsidieordninger, fastholder nuværende EF-medlemslande produktions- og afsætningsstøtte, der har karakter af subsidiering. Der-

for må erhvervsrådet kunne gå ud fra, at der vil blive skabt forudsætninger for anvendelse af enhver lovlig EF-støtteordning i Danmark, selv om landbrugsministeren formelt og reelt skulle have adgang til af statsfinansielle årsager ikke at sætte den i kraft.

§ 2. Da *det rådgivende udvalg* efter alt at dømme i særlig grad skal tage stilling til spørgsmål, der vedrører produktion og producentorganisationers afsætning, må det være rimeligt, at producentgrupperne blandt de repræsenterede organisationer er i flertal. Erhvervsrådet skal derfor henstille, enten at Industrirådets og Grosserer-Societetets repræsentation begrænses, eller at udvalget øges med en repræsentant, og i begge tilfælde således, at producentgruppen opnår flertal, ligesom det er tilfældet for landbrugets producentrepræsentation i lovfor-slag nr. 89 af 9. november 1972.

§ 6. Kontrol.

Erhvervsrådet har gjort gældende, at Statens Plantetilsyn ikke ubetinget er det til formålet bedst egnede kontrolorgan, og skal understrege, at plantetilsynet med den nuværende stab af medarbejdere umuligt vil kunne overkomme de mangesidige nye kontrolopgaver udover de nuværende phytopatologiske.

Et samarbejde med bestående producent-salgforeningers kontrolorganer vil være påkrævet, og for staten det mest konsekvente og langt billigere og mere effektivt end enten udbygning af Statens Plantetilsyn eller etablering af et helt nyt statsorgan.

I forbindelse med miljølovgivningen peger erhvervsrådet på det ønskelige i, at det nye kontrolorgan samtidig udtager prøver af såvel importerede som danske produkter til undersøgelse for restkoncentrationer af plan-tebeskyttelsesmidler m. v.

§ 7. Erhvervsrådet er utryk ved forslagens generelle formulering i stk. 2, af kontrol-myndighedernes ret til at „efterse varebe-